

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9Co/69/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5118210255
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Mejstřík
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:5118210255.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ladislava Mejstříka, členov senátu JUDr. Jána Burika a JUDr. Jozefa Turzu, v právnej veci žalobcu: V. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. XXX, štátny občan SR, zastúpený: JUDr. Mgr. Štefan Bucha, advokát, so sídlom R., M. R. S. č. X, proti žalovanému: Bc. M. N., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom N., G. XXXX/XX, štátny občan SR, zastúpený: V4 Legal, s. r. o., so sídlom Žilina, Tvrdého 783/4, IČO: 36 858 820, o zaplatenie 460,98 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 46C/25/2018-131 zo dňa 03.02.2020, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

Žalovaný **j e p o v i n n ý** nahradiť žalobcovi trovy odvolacieho konania v celom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Žilina zaviazal žalovaného k povinnosti zaplatiť žalobcovi sumu 460,98 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 17.06.2018 do zaplatenia v lehote 3 dni od právoplatnosti rozsudku. Tiež rozhodol, že žalobca má voči žalovanému právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Svoje rozhodnutie zdôvodnil s poukazom na ust. § 420 OZ, vyhlášku MS SR č. 655/2004 Z. z., § 517 Občianskeho zákonníka a Nariadenie vlády č. 87/1995 Z. z., keď konštatoval, že trestným rozkazom Okresného súdu Žilina č. k. 3T/39/2018-283 zo dňa 11.04.2018 bol žalovaný uznaný za vinného z prečinu výtržníctva a ublíženia na zdraví podľa § 20 k § 364 ods. 1 písm. a) a § 156 ods. 1 Trestného zákona a uložený mu bol úhrnný peňažný trest vo výmere 500,- eur. Skutok, za ktorý bol uznaný vinným, predstavoval to, že dňa 09.07.2016 v čase asi o 15.00 hod. - 15.30 hod. v obci Petrovice, okres Bytča žalobcu žalovaný M. N. zozadu chytil za krk a začal ho dusiť, zhodil ho na zem a následne opakovane päšťami a lakťami začal udierať do tváre, potom ho 1-krát kopol do tváre a 1-krát zboku do hlavy, čím mu spôsobil pomliaždenie hlavy v telovo-temenno-spánkovej oblasti vpravo s opuchom, krvnými výronmi a odreninami kože, pomliaždenie tváre na viacerých miestach v okolí oboch očí, líc s krvnými výronmi a odreninami kože, pomliaždenie ľavého oka so zakrvácaním do spojkového vaku, zakrvácanie do spojkového vaku vpravo a odreniny kože na ľavom lakti a predlaktí bez poruchy funkcie v oblasti lakťa (spolupáchatel' A. N., voči ktorému bolo trestné stíhanie podmienenečne zastavené), čo si vyžiadalo práceschopnosť u žalobcu 10 dní. Žalobca si v trestnom konaní uplatnil náhradu škody spočívajúcu v bolestnom vo výške 794,70 eur s poukazom na znalecký posudok MUDr. Trgiňu. Uznesením 3T 39/2018-302 zo dňa 13.08.2018 bol poškodený V. A. (žalobca) s nárokom na náhradu škody odkázaný na civilný proces. Škoda vo výške 794,70 eur bola uhradená, žalovaná suma predstavovala trovy, ktoré vznikli žalobcovi v súvislosti s uplatnenou škodou v trestnom konaní. O trovách konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1 CSP vzhľadom na úspech strán v konaní.

2. Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote prostredníctvom zástupcu podal odvolanie žalovaný. Namietal nesprávne právne posúdenie s tým, že pre vznik práva na náhradu škody musia byť splnené podmienky vyplývajúce z tzv. príčinnej súvislosti medzi porušením povinnosti a vzniknutou škodou. V tomto prípade neexistujú základné predpoklady pre priznanie náhrady škody, nakoľko príslušný trestný súd v tejto veci o nároku na náhradu škody nerozhodoval. Žalobca bol odkázaný na civilný proces, kde si mal uplatniť svoj nárok na náhradu škody, ktorá mu vznikla v súvislosti s trestným konaním. Nárok na náhradu trov v trestnom konaní si mal uplatniť práve v tomto trestnom konaní, o čom mal rozhodnúť predseda senátu prejednávajúci vec. Žalovaný zdôraznil, že žalobca sa nechal dobrovoľne zastúpiť advokátom, za čo žalovaný nenesenie zodpovednosť a nemôže byť nútený uhrádzať trovy právneho zastúpenia ako žalobcom nárokovú škodu. Právne zastúpenie žalobca považoval za bezdôvodné a neúčelné. Poukazoval na ust. § 558 ods. 1 Trestného poriadku, resp. ust. § 557 ods. 1 Trestného poriadku. Mal za to, že o trovách v trestnom konaní mal rozhodnúť predseda senátu súdu prvého stupňa alebo ním poverený úradník. V tomto prípade uznesenie v trestnej veci rozhodla samosudkyňa JUDr. Silvia Hrnčiariková, a nie predseda senátu. Žalobca si v trestnom konaní riadne neuplatnil náhradu trov poškodeného a predseda senátu trestného súdu ani ním poverený súdny úradník nerozhodol o povinnosti na náhradu trov poškodeného v súlade s ust. § 558 ods. 1 Trestného poriadku. Žalobcovi škoda v súvislosti s dobrovoľnou obhajobou v trestnom konaní nevznikla ako priamy dôsledok protiprávneho konania žalovaného, za ktorý bol uznaný vinným, ale vznikla sprostredkovane. Žiadal preto, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil a žalobu zamietol, resp. zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie.

3. K podanému odvolaniu sa prostredníctvom zástupcu vyjadril žalobca, ktorý uviedol, že nárok odvodzuje od toho, že v predmetnom trestnom konaní bolo potrebné zastúpenie splnomocneným zástupcom - advokátom, pričom žalovaný v priebehu trestného konania zaplatil samotnú škodu, t. j. bolesťné vo výške, ako stanovil znalec MUDr. Trgiňa, a preto podľa § 557 Trestného poriadku vznikol žalobcovi nárok aj na náhradu právneho zastúpenia. V trestnom konaní bola včas a riadne uplatnená náhrada škody, s ktorou však bol odkázaný na občianskoprávne konanie. Navrhol, aby rozsudok súdu prvej inštancie bol ako vecne správny potvrdený.

4. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal vec v intenciách ust. § 379 a § 381 CSP a postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 385 CSP odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa ust. § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

5. Pri preskúmaní napadnutého rozsudku odvolací súd vychádzal z rozsahu odvolania, ako aj zo spisového materiálu, pričom pri rozhodovaní vychádzal zo skutkového stavu tak, ako ho zistil súd prvej inštancie. Je nepochybné, že predmetom konania bola žaloba o zaplatenie 460,98 eur s príslušenstvom, čo predstavuje trovy právneho zastúpenia vynaložené žalobcom ako poškodeným v trestnom konaní Okresného súdu Žilina sp. zn. 3T 39/2018. Odvolateľ namietal v zmysle § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP nesprávne právne posúdenie, resp. nesprávne zistený skutkový stav súdom prvej inštancie.

6. V tomto prípade sa aj odvolací súd stotožnil so závermi súdu prvej inštancie, že žalovaná suma predstavuje náhradu trov v trestnom konaní, ktoré vznikli z toho dôvodu, že žalobca tu vystupoval ako poškodený a riadne a včas uplatnil nárok na náhradu škody (adhézne konanie). Nárok poškodeného požadovať v trestnom konaní náhradu škody, resp. možnosť splnomocniť na zastupovanie advokáta, vyplýva z príslušných ustanovení Trestného poriadku. Podľa § 557 ods. 1 Trestného poriadku (povinnosť na náhradu trov poškodeného), ak bol poškodenému aspoň sčasti priznaný nárok na náhradu škody, je odsúdený, ktorému bola povinnosť na náhradu škody uložená, povinný nahradiť mu trovy potrebné na účelné uplatnenie jeho nároku v trestnom konaní vrátane trov vzniknutých pribratím splnomocnenca. Podľa § 558 ods. 1 Trestného poriadku, o povinnosti na náhradu trov poškodeného a ich sume, ako aj o povinnosti na náhradu trov spojených s výkonom väzby a o povinnosti na náhradu odmeny a hotových výdavkov, ktoré boli uhradené štátom ustanovenému obhajcovi a ustanovenému zástupcovi z radov advokátov podľa § 47 ods. 6, rozhodne po právoplatnosti rozsudku predseda senátu súdu prvého stupňa alebo ním poverený súdny úradník.

7. Vychádzajúc z týchto zákonných ustanovení, je zjavné, že v trestnom konaní OS Žilina sp. zn. 3T 39/2018 bol ako nárok poškodeným uplatnená škoda predstavujúca bolesťné a zároveň nárok na náhradu trov splnomocneného advokáta. V trestnom konaní súd o náhrade škody nerozhodol, ale uznesením odkázal poškodeného, aby svoj nárok uplatnil v civilnom procese. Žalovaný dobrovoľne

uhradil náhradu škody - bolestné, a preto v civilnom konaní si žalobca ako poškodený uplatnil nárok na trovy konania vzniknuté v súvislosti s tým, že ako poškodenému mu bola poskytnutá zo strany splnomocneného advokáta právna pomoc. Ako teda vyplýva z ust. § 557 ods. 1 Trestného poriadku, poškodenému bola uhradená požadovaná škoda - bolestné (aj keď o tom výslovne trestný súd nerozhodol, ale s náhradou škody ho odkázal na občianskoprávne konanie). V civilnom konaní tak žalobca ako poškodený mohol uplatniť jednak nárok na náhradu škody tak, ako ho odkázal súd v trestnom konaní, súčasťou čoho by bol aj nárok na náhradu vzniknutých trov. Keďže však o samotnom nároku na náhradu škody už potrebné rozhodovať nebolo, nakoľko žalovaný túto škodu dobrovoľne uhradil, ostal len nárok na náhradu trov, o čom rozhodoval súd prvej inštancie. V tomto prípade trestný súd o povinnosti na náhradu trov trestného konania poškodenému v zmysle § 558 ods. 1 Trestného poriadku nerozhodoval, nakoľko ho so škodou odkázal na občianskoprávne konanie. V tomto konaní potom nebolo rozhodované o samotnej škode - bolestnom, ale s ňou súvisiacimi ďalšími nárokmi, a to vzniknutými trovami konania v trestnom konaní v súvislosti s tým, že tu žalobca vystupoval ako poškodený. Súd potom neposudzoval nárok na náhradu trov ako priamu škodu (v zmysle § 420 a nasl. Občianskeho zákonníka), neskúmal preto jednotlivé atribúty škody (porušenie povinnosti, vznik škody, zavinenie, príčinná súvislosť), ale v súlade s § 557 a § 558 ods. 1 Trestného poriadku a Vyhlášky č. 655/2004 Z. z. Správne potom súd prvej inštancie konštatoval, že pokiaľ bol žalobca odkázaný so svojím nárokom uplatneným v trestnom konaní na civilný proces, nemal inú možnosť ako domáhať sa svojho nároku pred civilným súdom, pričom súčasťou nároku na náhradu škody je aj rozhodnutie o trovách vzniknutých v súvislosti s uplatnenou škodou v trestnom konaní, o čom však v tomto prípade už nerozhoduje osobitne trestný súd, ale súd, na ktorý bol poškodený odkázaný, a to občianskoprávny súd. Súd prvej inštancie sa riadne vysporiadal aj s tým, či bol žalobca oprávnený na zastupovanie si zvoliť advokáta, resp. s výškou odmeny, ktorá mala spočívať v účelne vynaložených trovách v zmysle vyhlášky č. 655/2004 Z. z. (tieto skutočnosti však v odvolaní spochybňované a namietané neboli). Odvolateľ namietal najmä to, či v civilnom konaní je možné rozhodovať o trovách trestného konania (v súvislosti s uplatnenou škodou poškodeným).

8. Pokiaľ teda žalovaný rozporoval správnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie s poukazom na nesprávne zistený skutkový stav, resp. nesprávne právne posúdenie veci, s týmto sa odvolací súd nestotožnil, pretože vo svojom odvolaní žalovaný neuviedol žiadne skutočnosti, ktoré by neboli preskúmané súdom prvej inštancie, resp. ktoré by boli spôsobilé inak vyhodnotiť skutkový alebo právny stav odvolacím súdom. Z týchto dôvodov potom odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil.

9. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd s poukazom na ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP a žalobcovi, ktorý bol úspešný v odvolacom konaní, priznal proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 CSP).

10. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Žiline pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z

akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).